

קודם.

בו מבואר מפי מה וכמה יהורה למלכויות:

א ביצאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יְעַקֹּב מִעֵם לְעוֹם: ב הִתְהַה יְהוָה לְקֶדֶשׁוּ יִשְׂרָאֵל מִמְּשֻׁלָּחוֹתיו: ג הִתְהַה רָאָה וַיָּגֹן תְּרִידֵן וְפָב לְאַחֲרָיו: ד הַהֲרִים רְקָנוּ כְּאַילִים גְּבֻעוֹת בְּבִנְיִצְצָן: ה מִהְלָךְ הַיָּם פִּי תְּנוּס תְּרִידֵן תְּפָב לְאַחֲרָיו: ו הַהֲרִים תְּרִקְרוּ כְּאַילִים גְּבֻעוֹת בְּבִנְיִצְצָן: ז מַלְפָנֵי אֲדוֹן
חוֹלֵי אָרֶץ מַלְפָנֵי אֱלֹהָה יְעַקֹּב: ח הַהֲפָכִי הַצּוֹר אֲגָמִים חַלְמִישׁ לִמְעִינִים:

קטנו.

תפילה על אריכות הגלות שעה לעון שם ולא וחלל:

א לֹא לָנוּ | יְהֹהָ לֹא-לָנוּ כִּילְשָׁמֵךְ תֹּן כְּבָוד עַל-חַסְדֶּךְ עַל-אַמְתָּךְ: ב לְמֹה יֹאמְרוּ הָגּוֹים אַיְהָנָא אֱלֹהִים: ג וַאֲלֹהֵינוּ בְּשָׁמִים כָּל אֲשֶׁר-חַפֵּץ עָשָׂה: ד עַצְבֵיכֶם כְּסֶף וְזַהָב מְעֵשָׂה יְדֵי אָדָם: ה פְּה-לְהָם וְלֹא יְדַבְּרוּ עֵינִים לְהָם וְלֹא יְרָאוּ: ו אָוֹנִים לְהָם וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֶפְרַתְּהָם וְלֹא יְרִיחְוֹן: י יְדֵיכֶם וְלֹא יִמְשְׁזֹן רְגִלְיָהֶם וְלֹא יְהַלְכוּ לְאַיָּהָנוּ בְּגָרוֹנָם: כ בְּמֹתָהָם יְהָיוּ עֲשֵׂיכֶם כָּל אֲשֶׁר-בְּطָה בְּהָם: ט יִשְׂרָאֵל בְּטָה בְּיְהֹהָה עֹזָרָם וּמְגַנֵּם הָיוּ: י בֵּית אַהֲרֹן בְּטָה בְּיְהֹהָה עֹזָרָם וּמְגַנֵּם הָיוּ: א יְרָאֵי יְהֹהָה בְּטָה בְּיְהֹהָה עֹזָרָם וּמְגַנֵּם הָיוּ: כ יְהֹהָה זְכָרָנוּ יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ אֶת-בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרֵךְ אֶת-בֵּית אַהֲרֹן: יְיִבְרֵךְ יְרָאֵי יְהֹהָה קְטָנִים עִם-הָגְדָּלִים: ד יְסִיף יְהֹהָה עַלְיכֶם עַלְיכֶם וְעַל-בְּנֵיכֶם: ט בְּרוּכִים אַתֶּם לְיְהֹהָה עַשְׂה שָׁמִים וְאָרֶץ: ט הַשְׁמִים שָׁמִים לְיְהֹהָה אֶת-אָרֶץ נָתַן לְבִנְיָאָדָם: י לֹא הַמְתִים יְהַלְוִיהָ וְלֹא בְּלִזְרְדִי דּוֹמָה: ז הַאֲנָחָנוּ | נְבָרֵךְ יְהָ מְעַתָּה וְעַד-עוֹלָם תְּלִוִיהָ:

агרות קודש

ב"ה, ט"ו טבת, תש"יב

ברוקליין.

שלום וברכה!

מאשר הנני קבלת מכתבו ובו בקשה ברכה פ"ג מיום ב' טבת.

ובעת רצון יקרה על ציון כי'ק מו"ח אדמו"ר זצוקלה"ה בג"מ זי"ע.

בברכת פ"ש לחותנו הרה"ג וכוי שליט"א.

ג. בمعנה להערות כת"ר:

א) מובן שהעיקר בתעモלה – ובפרט בתקופתנו – הוא בוגוע למעשה בפועל. ואין כדי להכנס לויכוחים (וע"פ רוב מערירים נחותות ומי בראש"י וכי לאו דוקא חיטוף האמת). וכן כדאי להשתמט משקו"ט בענינים שאין השומעים מוכרים ל渴ם במצבם בחווה – אבל מוכחה שתושלל האפשרות לפרש זה כנתינת "הכשר" או הסכמה וכו'. והרי בלאה"כ – זמן הפניות מצומצם ביותר.